

[Aksel Møller.]

Og det ærede medlem hr. Bjørner fortsatte: det er rigsdagen, som det påhviler at tage initiativet til afviklingen. Jeg indrømmer, at det ærede medlem for sit vedkommende ved sit ændringsforslag har taget et initiativ til afvikling. Jeg tror bare ikke på, at dette initiativ er gennemførligt. Jeg er overbevist om, at der hverken sagligt eller politisk vil kunne trænges igennem med det. Hvis rigsdagen altså skal tage et initiativ, der skal kunne føres igennem, må dette initiativ forberedes sagligt, og det kan efter min mening forberedes sagligt — altså uden om den politiske agitation — ved, at den kreds af mennesker, der her er tale om, kommer sammen i et forsøg på at give udtryk for deres standpunkt.

Så siger man til mig, at det er tvivlsomt, om denne kommission bliver enig. Ja, det er i høj grad tvivlsomt — det er måske ikke engang ønskeligt, at den skulle blive enig. Men det er ønskeligt, at den danske offentlighed og Danmarks rigsdag får et klart udtryk for, hvilke saglige synspunkter vedrørende erhvervenes ønsker der under kommissionsbehandlingen har kunnet holde, og hvilke der ikke har kunnet holde, hvilken kritik imod hele det system, som er vokset op, der er holdbar og rammende, og hvilken man ikke bør lytte til. Det ville dog også være betydelige resultater at nå til. Jeg tror ikke, det drejer sig om mere end en halv snes argumenter eller højst 20, som er gået igen og igen, hver gang vi har diskuteret vareforsyningsloven her, og det var vel ingen skade til, om vi fik en belysning på et helt andet grundlag til brug for den fortsatte kamp om denne sag.

Med disse bemærkninger vil jeg for mit vedkommende udtrykke min glæde over, at det ærede medlem hr. Bjørner dog også vil tiltræde ekspropriationsparagraffens bortfald. Jeg ved godt, at man heller ikke tillægger det nogen særlig stor betydning. Det var en skønhedsplet i loven, og den fjerner vi. Der er ikke skygge af tvivl om, at det var bestemmelser, som stak i øjnene på andre, og det undgår vi. Og når jeg tænker på det ærede medlem fru Ragnhild Andersens tale i går, som egentlig var en streng og stærk opfordring til den højtærede handelsminister om endelig ikke at skille sig af med dette middel, synes jeg egentlig, vi sammen kan være tilfredse med, at det nu falder bort.

Jørgen Jørgensen: De betragtninger, det ærede medlem hr. Axel Kristensen anstillede

om, at vi ved importen skulle lægge vægt på at få en import af færdigvarer, som kunne bidrage til en konkurrence, hvorigenem det blev muligt, at et prisfald i højere grad kunne slå igennem herhjemme, er jeg ikke uenig med det ærede medlem i. Men når det ærede medlem stiller op den store forskel, der er på hans almindelige synspunkter med hensyn til vor handelspolitik og de synspunkter, som er gjort gældende fra anden side, vil jeg spørge det ærede medlem: På hvilken måde mener det ærede medlem, at dette er kommet til udtryk i de ændringsforslag, han har stillet til loven? Det er loven, vi diskuterer her. Hvis det ændringsforslag, som det ærede medlem har stillet, gennemføres, opfylder det det samme, som opfyldes igennem det ændringsforslag, som flertallet stiller til § 1, med undtagelse af bestemmelsen om, at vareforsyningsudvalget skulle kontrolere den almindelige daglige administration. Men mener da det ærede medlem, at hvis denne bestemmelse blev vedtaget, havde rigsdagen sikret sig, at den politik, som det ærede medlem er talsmand for, blev gennemført? Det mener det ærede medlem jo ikke. Det ærede medlem mener, at den eneste mulighed for at sikre den rigtige politik i landet, er, at han er handelsminister, at han har den daglige administration. Det er det, det ærede medlem reelt mener, men det er ikke det, der foreligger til drøftelse.

Det ærede medlem skulle indrette sig på at tage mere realistisk på tingene. Det er en mere nærliggende opgave at interessere sig for, hvordan man under de bestående forhold — som det ærede medlem jo ikke er i stand til at ændre, med den nuværende højtærede handelsminister som ansvarlig for administrationen — er i stand til fra rigsdagens side at få den indflydelse på de forhold, som ikke kan udtrykkes i loven, og som det ærede medlem ikke selv kan udtrykke. Det er det, vi har tilstræbt igennem vareforsyningsudvalget og igennem en kommission med den sammensætning, den nu har fået, som måske kan give vejledning for rigsdagen, så at vi bedre bliver i stand til at tage standpunkt til de problemer, som det ærede medlem har rejst.

Når det ærede medlem udtaler sin beklagelse af, hvor vanskeligt vi andre har ved at forstå, hvad han mener, behøver det ikke at være vor skyld. Det ærede medlem burde dog være i stand til rent konkret at give udtryk for, hvad det er, det ærede medlem vil foreslå for i den økonomiske politik, i vor